

Warszawa, dnia 28 listopada 2016 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług
oraz niektórych innych ustaw**

(druk nr 336)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu wprowadzenie, zgodnie z uzasadnieniem do jej projektu, rozwiązań mających poprawić ściągalność podatku od towarów i usług.

W ramach rozwiązań uszczelniających ustawa m. in.:

- 1) obejmuje mechanizmem odwróconego obciążenia (gdy nabywca, a nie dostawca rozlicza podatek VAT):
 - a) wybrane transakcje, których przedmiotem jest świadczenie usług budowlanych przez podwykonawcę;
 - b) transakcje, których przedmiotem są procesory, jeśli łączna wartość transakcji przekracza 20.000 zł,
 - c) transakcje, których przedmiotem są określone towary z kategorii złota, srebra i platyny (obejmuje odwrotnym obciążeniem te towary, które dotychczas objęte były odpowiedzialnością solidarną),
- 2) modyfikuje zasady weryfikacji zwrotu podatku,
- 3) ogranicza prawo do zwrotu różnicy podatku w przyśpieszonym 25-dniowym terminie,
- 4) wprowadza odpowiedzialność solidarną (do kwoty 500 000 zł) pełnomocnika, który zarejestrował podatnika, za zaległości podatkowe podatnika powstałe z tytułu czynności wykonanych w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego,
- 5) wprowadza nowe przepisy pozwalające odmówić zarejestrowania podmiotu jako podatnika podatku VAT,

- 6) poszerza przesłanki do wykreślenia podatnika z rejestru podatników VAT,
- 7) uchyla możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych dla podatników innych niż mali podatnicy,
- 8) przewiduje brak możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych w okresie pierwszych dwunastu miesięcy prowadzenia działalności,
- 9) wprowadza obowiązek składania deklaracji i informacji podsumowujących wyłącznie drogą elektroniczną,
- 10) przewiduje obowiązek składania informacji podsumowujących wyłącznie za okresy miesięczne,
- 11) modyfikuje istniejące rozwiązania dotyczące odpowiedzialności solidarnej nabywcy za zobowiązanie podatkowe dostawcy:
 - a) wprowadza dodatkowe wymogi, które muszą być spełnione, aby nabywca towarów był zwolniony z odpowiedzialności solidarnej,
 - b) wprowadza dodatkowe wymogi, które muszą być spełnione, aby sprzedawca mógł złożyć kaucję gwarancyjną i zostać wpisany do wykazu podmiotów, które złożyły kaucję,
 - c) zobowiązuje banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe prowadzące rachunki sprzedawców, na podstawie upoważnień złożonych przez tych sprzedawców, do niezwłocznego przekazywania na wniosek organu podatkowego informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tych rachunkach,
 - d) modyfikuje zasady usuwania podmiotów z wykazu podmiotów, które złożyły kaucję,
 - e) obejmuje solidarną odpowiedzialnością olej z rzepaku, folię typu stretch, dyski twarde (dyski HDD) oraz dyski SSD,
- 12) modyfikuje rozwiązania, które uzależniają powstanie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku transakcji, z tytułu których podatnikiem jest nabywca lub usługobiorca, a także w przypadku wewnątrzspółnotowego nabycia towarów (o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 ustawy o VAT), od uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której jest obowiązany rozliczyć ten podatek,
- 13) wprowadza sankcje podatkowe za nierzetelne rozliczanie podatku skutkujące zaniżeniem zobowiązania podatkowego lub zawyżeniem nadwyżki podatku naliczonego

nad należnym do zwrotu lub rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych lub zwrotu podatku,

- 14) modyfikuje przepisy kodeksu karnego skarbowego m. in. dotyczące oszustw podatkowych, w tym podwyższa sankcje za wystawianie tzw. pustych faktur lub posługiwanie się takimi fakturami (m. in. wprowadza nadzwyczajne obostrzenie kary i możliwość wymierzenia kary pozbawienia wolności).

Poza zmianami składającymi się na „pakiet” rozwiązań uszczelniających ustawa m. in.:

- 1) przewiduje stosowanie podwyższonych stawek podatku VAT (m. in. podstawowa stawka 23% w miejsce 22%) także w latach 2017 i 2018,
- 2) przyjmuje, że proporcja ustalana dla jednostek samorządu terytorialnego na potrzeby odliczenia podatku naliczonego, w przypadku wykonywania czynności dających prawo do odliczenia i czynności takiego prawa nie dających, ustalana jest odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego,
- 3) poszerza zwolnienie podmiotowe od podatku VAT (dla drobnych przedsiębiorców) poprzez podwyższenie limitu wartości sprzedaży uprawniającego do zwolnienia, z 150 000 zł na 200 000 zł,
- 4) uchyla zwolnienie od VAT dla usług stanowiących element zwolnionej od podatku usługi finansowej lub ubezpieczeniowej, wymienionej w art. 43 ust. 1 pkt 7 oraz 37–41 ustawy, stanowiących odrębną całość oraz będących właściwymi i niezbędnymi do świadczenia usługi zwolnionej,
- 5) rezygnuje z wymogu posiadania potwierdzenia odbioru faktury korygującej, dokumentującej transakcje których przedmiotem są usługi dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz gazu przewodowego, na potrzeby obniżenia obrotu w związku z wystawioną fakturą korygującą.

Zmiany w Ordynacji podatkowej są przede wszystkim pochodną zmian w ustawie o VAT i związane są w szczególności z wprowadzeniem dodatkowego zobowiązania podatkowego (stawki sankcyjnej podatku), likwidacją możliwości rozliczania się przez niektórych podatników VAT za okresy kwartalne oraz wprowadzeniem odpowiedzialności solidarnej pełnomocnika rejestrującego podatnika za zaległości podatkowe podatnika. Zmiany w Ordynacji wprowadzają też możliwość żądania przedstawienia odpowiednich dokumentów nie tylko od bezpośrednich kontrahentów podatnika, ale też od innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami.

Zmiana w ustawie o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników ma na celu wskazanie, iż nie jest objęty tajemnicą skarbową numer rachunku, o którym mowa w nowododawanym art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy VAT.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem zmian związanych z uchyleniem dotychczasowego zwolnienia od VAT usług stanowiących element zwolnionej od podatku usługi finansowej lub ubezpieczeniowej (termin wejścia w życie tej zmiany to 1 lipca 2017 r.) oraz przepisów dotyczących proporcji w rozliczeniach jednostek samorządu terytorialnego (termin wejścia w życie zmian to 1 stycznia 2018 r.).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 30. posiedzeniu w dniu 16 listopada 2016 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 965).

Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Komisja wprowadziła do projektu szereg zmian zarówno o merytorycznym jak i o techniczno-legislacyjnym charakterze. Poprawki Komisji między innymi dodały do załącznika nr 11 nowy towar objęty odwrotnym obciążeniem – olej z rzepaku oraz przesunęły *vacatio legis* uchylenia zwolnienia z art. 43 ust. 13 ustawy VAT – na 1 lipca 2017 r. Nie przyjęto poprawek zgłoszonych podczas drugiego czytania projektu (na posiedzeniu Sejmu). Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu przedłożenia rządowego, ze zmianami wynikającymi ze sprawozdania Komisji.

Ustawa została przekazana do Senatu w dniu 17 listopada 2016 r.

III. Uwagi szczególne

1) dostosowanie terminologii ustawy VAT do ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej i związanych z nią zmian w art. 13 Ordynacji podatkowej.

Z dniem 1 marca 2017 r. ma wejść w życie ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej, która m. in. zastąpi dotychczasową kontrolę skarbową kontrolą celno-skarbową. Ponadto zgodnie z Przepisami wprowadzającymi ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (zmiana art. 13 Ordynacji podatkowej) organami podatkowymi będą organy prowadzące kontrolę celno-skarbową, czyli dotychczasowe organy kontroli skarbowej.

Opiniowana ustawa nie uwzględnia powyższych zmian w nowelizowanych przepisach. Stąd od dnia 1 marca 2017 r. znowelizowane przepisy nie będą odpowiadać stanowi prawnemu ustalonemu ustawą o Krajowej Administracji Skarbowej oraz przepisami ją wprowadzającymi.

Propozycja poprawki dodaje do ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie w jakim nowelizuje ona ustawę VAT, zmiany zawarte w opiniowanej nowelizacji poszerzone o nową terminologię związaną z wprowadzeniem Krajowej Administracji Skarbowej.

Dodatkowo propozycja poprawki skreśla w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej dokonywaną z dniem 1 marca 2017 r. zmianę art. 89b ust. 6. Ten ostatni przepis (dotyczący sankcyjnej stawki podatku w uldze na złe długi) jest uchylany przez opiniowaną ustawę z dniem 1 stycznia 2017 r.

Propozycja poprawki:

– po art. 4 dodaje się art. ... w brzmieniu:

„Art. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ...) w art. 83:

- 1) w pkt 11 w lit. b, w pkt 2 skreśla się wyrazy „prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ...)”;*
- 2) w pkt 12:
 - a) skreśla się wyrazy „w art. 89b w ust. 6,”*
 - b) wyrazy „oraz w art. 111 w ust. 2” zastępuje się wyrazami „, art. 112b w ust. 1 w części wspólnej wyliczenia oraz w art. 111 w ust. 2”;**
- 3) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
„12a) skreśla się użyte w różnej liczbie i różnym przypadku w art. 96 w ust. 9 w pkt 4, w art. 105b w ust. 1 w pkt 4 i ust. 11a oraz ust. 14, w art. 105c w ust. 9c oraz w art. 112a w ust. 3 i 4 wyrazy „lub organ kontroli skarbowej”;*
- 4) w pkt 15, w pkt 2 skreśla się wyrazy „na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej”;*
- 5) skreśla się pkt 17,*
- 6) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:
„17a) w art. 112b:*

- a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej albo w trakcie kontroli celno-skarbowej w przypadkach, o których mowa w:”,
- b) w ust. 3:
- w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej podatnik:”
 - w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za dany okres rozliczeniowy, a podatek należny lub podatek naliczony został ujęty w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następujących po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;”;”;”;

2) art. 96 ust. 4 i 4a ustawy VAT (art. 1 pkt 10 lit. a i b noweli).

Zgodnie z art. 96 ust. 4 naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podatnika jako podatnika VAT po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym.

Jednocześnie art. 96 ust. 4a formułuje przesłanki, które pozwalają nie dokonać rejestracji podmiotu jako podatnika VAT bez konieczności zawiadomienia podmiotu wnioskującego.

Wątpliwość budzi relacja pomiędzy tymi przepisami. Nasuwa się bowiem pytanie, czy zwrot z ust. 4 „po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym” poszerza możliwość odmowy zarejestrowania podatnika poza przesłanki z ust. 4a, czy też nie.

Jeśli poszukiwać przy interpretacji powyższych przepisów wartości normatywnej sformułowania „po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym” to można przyjąć, że przepis ten daje prawo odmowy zarejestrowania podatnika także poza przesłankami z ust. 4a. Jeśli takiej możliwości ma nie być, to wystarczającym dla oddania intencji ustawodawcy jest sam ust. 4a, który formułuje przesłanki „odmowy” zarejestrowania. Oczywistym jest bowiem, iż aby nie zarejestrować podmiotu na podstawie ust. 4a, to wcześniej należy faktycznie dokonać weryfikacji danych wskazanych we wniosku.

Propozycja poprawki ma na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych i przesądzenie, że podmiot składający wniosek o zarejestrowanie nie będzie rejestrowany jedynie w przypadku zaistnienia przesłanek z ust. 4a.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 10 skreśla się lit. a;

3) art. 96 ust. 4a pkt 1 i 4 oraz ust. 9 pkt 3 i 4 ustawy VAT (art. 1 pkt 10 lit. b i c noweli).

Wobec dodania do ustawy VAT nowych przesłanek pozwalających na niezarejestrowanie podmiotu jako podatnika VAT oraz pozwalających na wykreślenie podatnika z urzędu z rejestru VAT należy zadać pytanie o formę w jakiej ma nastąpić skuteczne niezarejestrowanie lub wykreślenie z rejestru.

Zarówno przepis art. 96 ust. 4a jak i art. 96 ust. 9 pozwala odpowiednio na niezarejestrowanie lub wykreślenie z rejestru podatników, bez konieczności zawiadomiania o tym podatnika (podmiotu składającego wniosek). Ta ostatnia fraza może przesądzić, iż w przypadkach wskazanych w art. 96 ust. 4 i 9 nie dojdzie wydania odpowiedniej decyzji (lub postanowienia) przez organ, a fakt niezarejestrowania podmiotu jako podatnika lub wykreślenia go z rejestru podatników przybierze postać czynności materialno-technicznej. Tym samym podatek (podmiotu składający wniosek) nie będzie miał zarówno możliwości dowiedzenia się o „decyzji” organu podatkowego jak i możliwości jej zaskarżenia.

Należy podkreślić, iż orzeczenie organu w przedmiocie wykreślenia z urzędu (także braku rejestracji) rozstrzyga o prawach i obowiązkach podatnika (o jego statusie w podatku od towarów i usług). W związku z tym niesie to ze sobą daleko idące skutki prawne. Stanowi zmierzające do wywołania bezpośrednich skutków prawnych władcze, kierowane na zewnątrz administracji oświadczenie woli kompetentnego podmiotu, wyrażające rozstrzygnięcie co do konkretnych konsekwencji prawnych. Jako orzeczenie kształtujące uprawnienia i obowiązki podatnika rozstrzyga zatem co do istoty sprawę utraty statusu zarejestrowanego podatnika (odmowy zarejestrowania jako podatnika) i jako takie powinno zostać uzewnętrznione w formie zapewniającej podatnikowi (podmiotowi wnioskującemu o zarejestrowanie) należyta ochronę przed potencjalną samowolą organów podatkowych. Tym samym, jako orzeczenie rozstrzygające sprawę co do jej istoty, ingerujące w sferę

uprawnień, powinno zostać dokonane w formie decyzji organu podatkowego i doręczone w trybie przewidzianym przez przepisy Ordynacji podatkowej¹.

Przesłanki pozwalające organowi na niezarejestrowanie podmiotu jako podatnika VAT lub wykreślenia go z tego rejestru, bez konieczności zawiadomienia, zgodne z art. 96 ust. 4a i 9 zachodzą jeżeli:

- 1) podatek (podmiot wnioskujący o rejestrację) nie istnieje,
- 2) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem (podmiotem wnioskującym o rejestrację) albo jego pełnomocnikiem,
- 3) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym okażą się (są) niezgodne z prawdą,
- 4) podatek (podmiot wnioskującym o rejestrację) albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Dwie pierwsze przesłanki – fakt nieistnienia podmiotu lub niemożność skontaktowania się z nim – obowiązują obecnie w zakresie wykreślenia z rejestru. Wydaje się, że jako takie mogą być uznane za wystarczające uzasadnienie dla wykreślenia z rejestru w drodze czynności materialno-technicznej. Trudno jest bowiem zakładać „obecność” w postępowaniu podmiotu, który nie istnieje lub z którym nie ma możliwości skontaktowania się. Inaczej jednak jest z dwiema nowymi przesłankami – nieprawdziwych danych i niestawiania się na wezwanie organu. W tym przypadku trudno jest wskazać na uzasadnienie zarówno dla zasadności nieinformowania podmiotu o niezarejestrowaniu i wykreśleniu z rejestru jak i (jednocześnie), dla zamknięcia drogi do odwołania się od takich „decyzji”.

Propozycja poprawki zakłada, iż organ będzie obowiązany do niewpisania podmiotu do rejestru i do wykreślenia podatnika z rejestru, bez konieczności zawiadomienia, jedynie jeżeli:

- 1) podatek (podmiot wnioskującym o rejestrację) nie istnieje,
- 2) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem (podmiotem wnioskującym o rejestrację) albo jego pełnomocnikiem.

¹ Zob. A. Bartosiewicz Komentarz do art.96 ustawy o podatku od towarów i usług. System informacji prawnej LEX.

Przyjęcie propozycji poprawek oznaczać będzie konieczność modyfikacji poprawek z uwagi nr 1.

Propozycja poprawek:

1) w art. 1 w pkt 10:

a) w lit. b:

- w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „ust. 4a–4c” zastępuje się wyrazami „ust. 4a–...”,
- przed ust. 4a dodaje się ust. ... w brzmieniu:

„... Naczelnik urzędu skarbowego nie dokonuje rejestracji podmiotu jako podatnika VAT bez konieczności zawiadomienia podmiotu, jeżeli:

- 1) podmiot ten nie istnieje, lub
- 2) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z tym podmiotem albo jego pełnomocnikiem.”,

- w ust. 4a we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „bez konieczności zawiadomienia podmiotu” oraz skreśla się pkt 1 i 4,

b) po lit. b dodaje się lit. w brzmieniu:

„...) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podatnika z rejestru jako podatnika VAT, jeżeli:

- 1) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym okażą się niezgodne z prawdą, lub
- 2) podatnik albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.”,

c) w lit. c, w ust. 9 skreśla się pkt 3 i 4,

d) w lit. d, w ust. 9h wyrazy „ust. 9” zastępuje się wyrazami „ust. 8a i ust. 9”,

2) w art. 13 wyrazy „ust. 4, 4a, 9 i 9a” zastępuje się wyrazami „ust. 4–... i 8a–9a”;

4) art. 99 ust. 11b ustawy VAT (art. 1 pkt 12 lit. c noweli).

Wskazana jest zmiana techniczno-legislacyjna w przepisie dotyczącym deklaracji składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Propozycja poprawki skreśla zbędny wyraz i ujednotacza przepisy (w szczególności z przepisem art. 100 ust. 3 ustawy VAT wyrażający analogiczną normę w odniesieniu do informacji podsumowujących).

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 12 w lit. c, w ust. 11b skreśla się wyraz „wyłącznie”;

5) art. 101 oraz art. 101a ust. 4 ustawy VAT (art. 1 pkt 14 i 15 lit. b c noweli).

Wskazana jest zmiana techniczno-legislacyjna. Propozycja poprawki skreśla zbędny wyraz.

Propozycja poprawki:

– w art. 1:

a) w pkt 14, w art. 101,

b) w pkt 11 w lit. b, w ust. 4

- skreśla się wyraz „jakichkolwiek”;

6) art. 105b ust. 2 i 5 oraz art. 105c ust. 5, 6 i 9 ustawy VAT (art. 1 pkt 18 i 19 noweli).

Opiniowana ustawa dodaje do załącznika nr 13 nowe kategorie towarów objętych solidarną odpowiedzialnością nabywcy za zobowiązanie podatkowe dostawcy. W wyniku tej zmiany w załączniku dodano m. in. nowe pozycje: od 22 do 24.

Powyższa zmiana znalazła swoje odzwierciedlenie w nowym brzmieniu art. 105a ust. 3 (wniesienie maksymalnej kaucji gwarancyjnej). Nie została natomiast uwzględniona przy odesłaniach do załącznika nr 13 zawartych w art. 105b ust. 2 (minimalna wysokość kaucji gwarancyjnej) i ust. 5 (zwrot kaucji gwarancyjnej), a także art. 105c ust. 5, 6 i 9 (usunięcie z wykazu podmiotów, które złożyły kaucję).

Propozycja poprawki koryguje odesłania we wskazanych przepisach i tym samym pozwala uniknąć luki prawnej.

Propozycja poprawki:

– w art. 1:

a) w pkt 18:

– po lit. b dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...”) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „poz. 1–9 i 12–21” zastępuje się wyrazami „poz. 1–9 i 12–24”;

– po lit. c dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...”) w ust. 5 w pkt 3 w lit. a wyrazy „poz. 1–9 i 12–21” zastępuje się wyrazami „poz. 1–9 i 12–24”;

b) w pkt 19 po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...”) w ust. 5 w pkt 2 w lit. a, w ust. 6 w pkt 1 oraz w ust. 9 w pkt 2 w lit. a wyrazy „poz. 1–9 i 12–21” zastępuje się wyrazami „poz. 1–9 i 12–24”;

7) dział XI rozdział 5 ustawy VAT (art. 1 pkt 21 noweli).

Opiniowana ustawa zakłada umieszczenie przepisów dotyczących dodatkowego zobowiązania podatkowego w dziale XI ustawy „Dokumentacja”, w nowym rozdziale 5 „Dodatkowe zobowiązanie podatkowe”. Z uwagi na to, iż materia dotycząca sankcji podatkowych za nierzetelne rozliczanie podatku nie mieści w przepisach dotyczących dokumentacji (obecnie przepisów dotyczących faktur, ewidencji, kas rejestrujących i terminów przechowywania dokumentów), wskazana jest zmiana systematyki ustawy.

Propozycja poprawki:

1) w art. 1 w pkt 21:

a) polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie:

„dodaje się dział XIa w brzmieniu:”;

b) rozdział 5 oznacza się jako dział XIa;

8) art. 113 ustawy VAT (art. 1 pkt 22 noweli).

Powyższy przepis poszerza zwolnienie podmiotowe od podatku VAT (dla drobnych przedsiębiorców) poprzez podwyższenie limitu wartości sprzedaży uprawniającego do zwolnienia, z 150 000 zł na 200 000 zł. Jak wynika z dołączonego do projektu ustawy stanowiska Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie zgodności projektowanych rozwiązań z prawem Unii Europejskiej obowiązujący obecnie limit został wprowadzony na podstawie decyzji Rady nr 2009/790/WE, zmienionej następnie decyzją nr 2015/1173. Na podstawie wspomnianych decyzji Polska została upoważniona do zwolnienia z podatku VAT podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30.000 euro w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia. Na podstawie art. 395 dyrektywy 2006/112/WE Polska wniosła o zwiększenie limitu z 30 000 EUR do 40 000 EUR. Dotychczas nie opublikowano decyzji Rady upoważniającej Polskę do zmiany wskazanego limitu.

Można rozważyć wprowadzenie poprawki, która zakładałaby wejście w życie zmiany art. 113 ustawy VAT z pierwszym dniem miesiąca następującego po wydaniu pozytywnej decyzji przez Komisję w sprawie podwyższenia limitu.

Szymon Giderewicz

Główny legislator